

دروغی بزرگ برای تطهیر رسوایی کرسنت

مصوبه شورای اقتصاد در دولت اصلاحات، وزارت نفت را مکلف کرده بود تا با توسعه میدان گازی سلمان، گاز این میدان را برای مصرف داخل به عسولویه برساند تا از عسولویه به خط لوله سراسری تزریق شود. همزمان با این مصوبه صورت جلسه هفدهم کمیسیون معاملات ویژه قراردادهای بیع متقابل به امضای آقایان علی کاردر، سید مهدی حسینی، سیدمهدی میمرمیزی،ابوالقاسم حسنی و مصطفی زین الدین می‌رسد که بر اساس آن، کار توسعه میدان گازی سلمان به شرکت تأسیسات دریایی ایران واگذار و مصوبه نهایی در تاریخ ۱۶ اسفند ۷۸ توسط هیئت مدیره شرکت ملی نفت ابلاغ می‌شود.

چند هفته پس از این مصوبه اما به دلیل اختلاف بیژن نامدار زنگنه و مهدی هاشمی، رئیس وقت هیئت مدیره شرکت تأسیسات دریایی، این شرکت از پروژه خلع ید شده و به پترو ایران واگذار می‌شود تا این شرکت کار توسعه را آغاز کند. این پروژه در سال ۷۹ استارت خورد و در سال ۸۴ با پیشرفت ۵۰ درصد به دولت نهم رسید. این در حالی است که قرارداد توسعه سلمان ۵۰ ماهه بود ولی وزارت نفت در آن سال هاتوانست آن را سر وقت کامل کند. این به آن معناست که امکان فروش گاز به کرسنت وجود نداشت و دولت دهم با ادامه کار توسعه این میدان در سال ۸۸ سلمان را در رقم ۹۸ درصد به شرکت نفت فلات قاره به‌صورت ناقص تحویل داد، یعنی از سال ۷۹ تا ۸۸ هیچ گازی روی فلرهامی‌سوخت.

با تحویل گرفتن میدان سلمان از سوی شرکت نفت فلات قاره، این شرکت کت بهره برداری را به صورت آزمایشی آغاز می‌کند اما متوجه می‌شود خط لوله سلمان به سیرری از ۷۰ نقطه سوخا است و امکان برداشت گاز با این خط لوله وجود ندارد. در هیئت مدیره شرکت مای مفن مصوب می‌شود ۱۷۰ میلیون یورو در اختیار فلات قاره قرار بگیرد تا این پروژه را به اتمام برسانند که از این مبلغ، ۷۰ میلیون یورو برای تعمیر این خط لوله در نظر گرفته می‌شود. با تعمیر این خط لوله تیم بازرسی فنی اعلام می‌کند که ظرفیت این خط لوله بین ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلیون فوت مکعب است و نمی‌توان روزانه ۵۴۰ میلیون فوت مکعب از آن منتقل کرد، لذا این شرکت از شرکت ملی نفت درخواست می‌کند تا موافقت خود را برای ساخت یک خط لوله دیگر اعلام کند که در سال ۹۵ با این درخواست موافقت می‌شود.

کار تولید از سلمان تقریباً تا سال ۹۵ متوقف بود تا اینکه از سال گذشته روزانه ۲۰۰ میلیون فوت مکعب گاز سلمان به سیری منتقل شد و تا اسفند ماه ادامه داشت ولی به دلیل برخی مشکلات فرآیندی از اسفند سال گذشته تا دو هفته پیش که این مشکل برطرف شده‌است، به دلیل عدم آمادگی شرکت ملی گاز برای دریافت گاز از سلمان، عملیات تولید از میدان و انتقال گاز آن متوقف شده‌است.

هم اکنون چاههای این میدان بسته است تا به محض آمادگی شرکت ملی گاز کار تولید آغاز شود و بر همین اساس نمی‌توان بر سوزاندن گاز سلمان در مشعل هانم تأیید زد. رسانه‌های همسو با دولت برای فرار از واقعیت سعی در القای این «دروغ» دارند که گاز سلمان طی سال‌های اخیر فلر می‌شود در حالی که چیزی که فلر می‌شود گازی است که برای فرآوری نفت در میدان نفتی سلمان استفاده می‌شود و پس از افزایش تولید نفت در این میدان روی فلر می‌سوزد و اساساً ارتباطی با موضوع مورد ادعای رسانه‌های دولتی ندارد.

نکنته بعدی اینجاست که اگر مدعیان امروزی کرسنت و سلمان، از این نا بسامانی انتقاد می‌کنند بهتر است به این پرسش پاسخ دهند علت واگذاری توسعه یک میدان مشترک به شرکت یک شبه پترو ایران فرار از بود؟ یا توجه به اینکه در سال ۷۹ مشکلی برای واگذاری توسعه این میدان به شرکت‌های خارجی وجود نداشت از یک شرکت بی تجربه برای توسعه استفاده شد تا یک پروژه ۵۰ ماهه را با دو برابر زمان به پایان برساند؟

سؤال اساسی این است که چرا و بر چه اساسی در ابتدا شرکت تأسیسات دریایی برای توسعه سلمان در سال ۷۸ انتخاب و در سال ۷۹ به پترو ایران واگذار شد و پس از آن رئیس هیئت مدیره شرکت تأسیسات دریایی به شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت رفت؟

وزیر فعلی نفت که در آن روزها هم وزیر نفت بود بر اساس چه استدلالی با چنین موضوعاتی کنار آمد و پروژه را در نیمه راه به دولت بعد تحویل داد در حالی که باید تا سال ۸۴ آن را به بهره برداری می‌رساند. چه نظارتی روی کار توسعه سلمان وجود داشت تا چاه‌ها دچار تعمیرات اساسی نشوند. قطعاً آقای زنگنه می‌دانند چاه‌های میدان گازی سلمان با چه کیفیتی در زمان وزارت نشان حفاری شده‌است، لذا به این دو پرسش باید پاسخ داده شود که دلیل انتخاب پتروایران به عنوان توسعه‌دهنده این میدان چه بوده و در مرحله بعد چرا نظارت دقیقی روی آن صورت نپذیرفته‌است.

میدان گازی سلمان همان میدانی است که وزارت نفت با دور زدن مصوبه شورای اقتصاد، گزارش را برای فروش به شرکت کرسنت به قیمت کم بهایی اختصاص داد اما نتوانست کار توسعه آن را تا سال ۸۴ به پایان برساند تا دولت نهم در سال ۸۸ آن را به صورت ناقص به پایان برساند. از آن سال به امروز به دلیل مشکلات فنی و البته تحریم‌ها امکان تولید از سلمان مهیا نبود ولی هیچ گازی نیز روی فلر هامی‌سوخت، لذا ادعای اینکه روزانه ۵۰۰ میلیون فوت مکعب گاز هدر می‌رود ادعایی بی‌منطق و دروغی بزرگ است.

گزارش‌ها

اعتراض طرفدار سینه‌چاک دولت یازدهم به واریز یارانه نقدی در شب انتخابات

قائم مقام حزب کارگزاران گفت:
آقای روحانی یک کار شجاعانه کرده و یارانه ۴ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر را تا اکنون قطع کرده است اما نتوانست کار توسعه‌ای دویاره به حساب کسانی که یارانه شان قطع شده یارانه واریز شود، کار غلطی است.
سعید یلیاز قائم مقام حزب کارگزاران سازندگی در گفت‌وگو با «نسیم آنلاین» در خصوص وصل شدن یارانه نقدی کسانی که یارانه شان قطع شده بود و در شب انتخابات به یکدفعه وصل شد، اظهار کرد:
ابتدا باید صحت و سقم این خبر را تحقیق کنید و ببینید این خبر صحیح است یا نه. تا آنجا که من اطلاع دارم یک مکانیسم برای اعتراض به حذف یارانه‌ها گذاشته شده و اعتراضات در آن جا برپرسی شده و جواب آن به فرد ابلاغ می‌شود که حق با دولت بوده یا نه.
وی افزود:
من شنیدم اگر مشخص شد حق با دولت است باز هم دولت یارانه فرد را پرداخت می‌کند که البته ایسن متعلق به قبل از انتخابات است. لیلاز خاطر نشان کرد:
اگر شب انتخابات دویاره به حساب کسانی که یارانه شان قطع شده یارانه واریز شود، کار غلطی است ولی باید صحت و سقم این قضیه دقیق مشخص شود.

واکنش جالب یک اقتصاددان اصلاح‌طلب

به پرسشی درباره «واریز یارانه نقدی در شب انتخابات»

همچنین محسن رنایی اقتصاددان اصلاح‌طلب در گفت‌وگو با «نسیم آنلاین» از پاسخ به سوالی درباره واریز یارانه نقدی به حساب کسانی که قبلاً یارانه‌شان قطع شده بود، خودداری کرد!

محسن رنایی اقتصادان اصلاح‌طلب در پاسخ به سؤال خبرنگار «نسیم آنلاین» که از وی پرسید «اصولاً دولت چند روز مانده به انتخابات، یارانه افرادی که یارانه نقدی شان را حذف کرده بسود در یک اقدام ناگهانی دویاره برقرار کرده»، این اقدام دولت را چگونه ارزیابی می‌کنید، گفت: در این باره اظهار نظر نمی‌کنم.

چون

گزارش یک

بعد از آنکه افراد مرتبط با پرونده کرسنت

در دولت یازدهم مسئولیت اخذ کردنت

پیش‌بینی می‌شد مشکلاتی مشابه ب.ز

رخ‌گاز ایران در حالی است که طبق گزارش

تفریغ، ۲۰میلیارد دلار از بدهی خریداران

نفت و گاز ایران در سال‌های ۹۲و۹۳برنگشته

و وزارت نفت و بانک مرکزی در خصوص

طلب نفتی سال‌های ۹۴ و ۹۵ سکوت

کرده‌اند، مردم نگران ظهور ابرزنجان‌ها

هستند، دولت روحانی شفاف‌سازی کند.

وقتی افراد غیرمتعهد و غیر متخصص مشکل‌دار

در دولت یازدهم با لابی برخی از نزدیکان به

واگذاری توسعه یک میدان مشترک به شرکت

نفتی شدند مشخص بود در فروش و انتقال پول

نفت ایران مشکل‌هایی پیش خواهد آمد و حالا

گزارش‌های تفریغ بودجه نشان می‌دهد حدود

۲۰ میلیارد دلار از بدهی خریداران نفت و گاز

ایران به کشور بازنگشته است و سکوت وزارت

نفت و بانک مرکزی تا پایان دولت یازدهم نیز

ادامه دارد.

گزارش تفریغ بودجه سال ۱۳۹۳ دیوان

محاسبات که ۲۹ ماه‌سال ۹۴ منتشر شده

بود، اعلام کرد: مطابق صورت‌های مالی شرکت

ملی نفت ایران مانده بدهی مشتریان نفت خام

در پایان سال ۱۳۹۳ مبلغ ۱۶ میلیارد و ۹۶۱

میلیون و ۷۵۲ هزار دلار است که از مبلغ مذکور

مبلغ ۹ میلیارد و ۱۶۳ میلیون و ۵۰۰ هزار دلار

به‌شرح جدول شماره یک این بند مربوط به

بدهی مشتریان نفت خام از محل صادرات سال

۱۳۹۳ و مبلغ ۷ میلیارد و ۷۵۸ میلیون و ۲۵۲

هزار دلار مربوط به بدهی مشتریان نفت خام از

محل صادرات قبل از سال ۱۳۹۳ بوده است.

همچنین مطابق صورت‌های مالی مذکور، مانده

اقتصاد

سرویس اقتصادی۸۸۴۹۸۴۳۳

روزنامه جوان | شماره ۵۰۹۱ | اسفندماه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۶ | ۱۹ شعبان ۱۴۲۸ |

بانک مرکزی و وزارت نفت یازدهم شفاف‌سازی کنند

بدهی نفتی ۲۰میلیارد دلاری اشخاص گمنام

بر اساس گزارش تفریغ، بدهی خریداران نفت وگاز ایران در سال‌های ۹۲و۹۳ برنگشته و وزارت نفت و بانک مرکزی سکوت کرده‌اند

بدهی مشتریان میعانات گازی صادراتی در

پایان سال ۱۳۹۳ مبلغ ۳ میلیارد و ۸۳ میلیون و

۱۸۵ هزار دلار است که مبلغ یک‌میلیارد و ۷۶۱

میلیون و ۲۰۰ هزار دلار از مبلغ مزبور به‌شرح

جدول شماره یک این بند مربوط به بدهی‌های

مشتریان میعانات گازی صادراتی از محل

صادرات قبل از سال ۱۳۹۳ بوده است.

لازم به ذکر است گزارش تفریغ بودجه سال

۱۳۹۴ که اواخر سال گذشته منتشر شده،

اشاره‌ای به صورت‌های مالی شرکت ملی نفت

ایران و تعیین وجهت بدهی‌های مشتریان نفت

و گاز ایران در سال‌های ۹۴، ۹۳، ۹۲ و قبل از آن

نکرده است.

به گزارش تسنیم، در دولت قبل که در مجموع

بیش از ۶۰۰میلیارد دلار در آمدن نفت حاصل و وارد کشور شده است، یک مقصد اقتصادی به‌نام بابک زنجانی ۲/۶میلیارد دلار از بدهی نفتی خود را به وزارت نفت و دولت پس‌ن داد، هرچند این ماجرا مورد سوءاستفاده شدید سیاسیون قرار گرفت، خوشبختانه با اقدام قاطع قوه قضائیه زنجانی به اشد مجازات یعنی اعدام محکوم شد تا درس عبرتی باشد برای دیگران.

سکوت وزارت نفت، بانک مرکزی و دیوان

محاسبات در خصوص جزئیات بدهی ۲۰میلیارد

دلاری مشتریان نفت و گاز ایران در سال‌های ۹۲

و ۹۳،اسامی حقیقی و حقوقی بدهکاران خارجی

و داخلی و آخرین وضعیت بازپس‌گیری این

بدهی‌ها و همچنین عدم ارائه جزئیات گزارش از

میزان طلب ایران از مشتریان نفتی در سال‌های

۹۴ و ۹۵، این نگرانی را در مردم ایجاد می‌کند

که خدای نکرده، بابک زنجانی‌های دیگری که

چندین برابر او بدهی دارند، در این دولت ظهور

نکنند و دیگران از حکم اعدام او درس عبرت

نگرفته باشند.

۱۰ابرابر بدهی «ب.ز» به کشور بازنگشت

مجموع بدهی بانک زنجانی به وزارت نفت حدود

۲میلیارد دلار بوده است که دولت حسن روحانی

روی این موضوع بسیار مانور خبری داد تا بتواند

موضوع فساد کرسنت را پوشش دهد اما حالا

۲۰میلیارد از آن مدتهای نفتی ایران در سال

۹۲ و ۹۳ به سرنوشته نامعلومی دچار شده است

و بانک مرکزی و وزارت نفت همچنان در رابطه با

این پول سکوت اختیار کرده‌اند.

رئیس پیشین بانک مرکزی:

۸۰هزار میلیارد تومان را چه کردند؟

به گفته بهمنی رئیس کل پیشین بانک مرکزی

حدود ۱۰۰ میلیارد دلار از ازهای نفتی متعلق

به دولت بدهی در بانک‌های خارجی بلوکه شد که

دولت یازدهم این حجم از دارایی‌ها را نصیب خود

کرد با این حال ولی‌الله سیف رئیس کل بانک

مرکزی و همچنین سخنگوی دولت و معاون

اول حسن روحانی هیچ‌گاه نسبت به این موضوع

واکنش نشان نداده‌اند.

۱۰۰میلیارد دلار مذکور ب‌سار یال ۳ هزار و ۸۰۰

تومانی امروز برابر ۸۰هزار میلیارد تومان

می‌شود که رقم بسیار بزرگ و هنگفتی است.

مخبر

بر اساس آمار بانک جهانی

اقتصاد ایران در دولت روحانی

۲۳صرد کوچک شد

بانک جهانی اعلام کرد حجم تولید ناخالص داخلی ایران پنج ماه پس از روی کار آمدن دولت یازدهم ۵۱۱/۶۲ میلیارد دلار بود اما پس از چهار سال به ۶۱۲ میلیارد دلار یعنی معادل تولید ناخالص داخلی سال ۲۰۰۸ رسید.

به گزارش فارس، در سال ۲۰۰۷ و همزمان با سال سوم فعالیت دولت نهم در ایران، حجم تولید ناخالص داخلی ایران ۳۳۷/۴۷ میلیارد دلار بود. به گزارش بانک جهانی، این رقم اما در سال پایانی فعالیت دولت دهم در سال ۲۰۱۲ به ۵۸۷/۳۱ میلیارد دلار رسید، بدین معنا که اقتصاد ایران در سال پایانی دولت دهم در طول پنج سال ۷۴ درصد بزرگ‌تر و تقریباً دو برابر شده بود.

در سال ۲۰۱۳ و همزمان با روی کار آمدن دولت روحانی، حجم تولید ناخالص داخلی ایران به ۵۱۱/۶۲ میلیارد کاهش یافت که بخشی از این کاهش در زمان دولت دهم و بخش دیگر نیز پس از روی کار آمدن دولت «تدبیر و امید» اتفاق افتاد. در سال ۲۰۱۴ در حالی که یک سال و چند ماه از فعالیت دولت روحانی می‌گذشت حجم تولید ناخالص داخلی ایران به ۴۲۵/۳۳ میلیارد دلار کاهش یافت.

به عبارت دیگر از زمان روی کار آمدن دولت روحانی تا پایان سال

۲۰۱۴ حجمی حدود ۱۰۰ میلیارد دلار از حجم تولید ناخالص داخلی

ایران کاسته شد.

این روند در سال ۲۰۱۵ ادامه یافت و به رغم ادعای دولت روحانی در تغییر روند رشد اقتصادی و بهبود آن و رسیدن رشد اقتصادی ایران از منفی به صفر، به اذعان بانک جهانی ایران در سال ۲۰۱۵ نیز رشد منفی ۲ درصدی را تجربه کرد و تولید ناخالص داخلی کشور به کمتر از ۴۰۰ میلیارد دلار رسید. بیشتر نیز بانک جهانی، پیش‌بینی کرده بود تولید ناخالص داخلی ایران در سال ۲۰۱۵ به کمتر از ۴۰۰ میلیارد دلار و چیزی برابر با میزان آن در سال ۲۰۰۸ خواهد رسید.

این روند در سال ۲۰۱۶ با توجه به افزایش قابل توجه صادرات نفت خام بهبود یافت و تولید ناخالص داخلی ایران در سال ۲۰۱۶ بر اساس ارزیابی بانک جهانی به حدود ۴۱۲ میلیارد دلار رسید.

ایران پنج ماه پس از روی کار آمدن دولت یازدهم حجم تولید ناخالص داخلی ۵۱۱/۶۲ میلیارد دلار داشت اما پس از گذشته حدود چهار سال و به رغم مثبت شدن رشد اقتصادی ایران در سال ۲۰۱۶ و برای اولین بار در چهار سال کار دولت روحانی شاهد بازگشت رقم تولید ناخالص داخلی ایران به ۴۱۲ میلیارد دلار یعنی چیزی معادل حجم آن در سال ۲۰۰۸ رسید. به زبان ساده می‌توان گفت از زمان روی کار آمدن دولت روحانی اقتصاد ایران چیزی بیش از ۲۰ درصد کوچک شده‌است، به عبارت دیگر اقتصاد ایران در طول فعالیت دولت یازدهم ۲۳صرد کوچک‌تر شده و از رقم ۵۱۱میلیارد دلار به ۴۱۲ میلیارد دلار رسیده‌است.

اما به طور حتم سهم ناکارآمدی دولت در سرمایه‌گذاری در حوزه‌های یاد شده به خصوص در حوزه صنعت که به خودی خود به گسترش بیکاری و تعطیلی شمار زیادی از کارخانه‌های خصوصی و حتی شرکت‌های سهامی عام نظیر شرکت ارج و دیگر شرکت‌ها منجر شد در این سقوط ۲۳ درصدی حجم تولید ناخالص داخلی ایران سهم بزرگ‌تری داشته‌است.

بی تردید و به اذعان سازمان‌های بین‌المللی نظیر بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول و مؤسسات اعتبارسنجی بخش صنعت، بازارهای مالی، بخش خصوصی و صنعت نفت مهم‌ترین پشیران‌های رشد اقتصادی کشور محسوب می‌شوند.

کلید دولت «تدبیر و امید» هم نتوانست قفل اقتصاد مقاومتی را باز کند چراکه بخش قابل توجهی از رشد اقتصادی سال ۲۰۱۶ که مایه افتخار دولت یازدهم است، ناشی از درآمدهای فروش نفت خام است که هیچ ربطی به اجرای اقتصاد مقاومتی از سسوی تیم فرماندهی آن در دولت یازدهم ندارد و هنوز هم شاهد بهبود اوضاع اقتصادی کشور نیستیم.

افزایش شکاف طبقاتی در کشور

فقرادر ۳سال اخیر فقیرتر شدند

آمار ضرب جینی در فاصله سال‌های ۸۹ تا ۹۴افزایش شکاف طبقاتی در سه سال اخیر خبر می‌دهد، به طوری که با ثابت ماندن وضعیت دهک‌های بالای در آمدی اوضاع فقرا بدتر شده‌است.

به گزارش فارس، یکی از شاخص‌های اقتصادی برای بررسی وضعیت رفاه در جامعه، محاسبه شاخص توزیع ثروت میان مردم است.

این موضوع در اقتصاد با شاخص یا ضریب جینی شناخته می‌شود که برای سنجش میزان نابرابری توزیع در آمد با ثروت در جامعه کاربرد داشته و ارزش‌سنی بین فقر و یک دار، طوری که اگر ضریب جینی به صفر نزدیک باشد، برابری توزیع در آمد بیشتر شده و شکاف طبقاتی کمتر است.

همچنین در صورتی که ضریب جینی به سمت یک میل کند، به معنای افزایش نابرابری در آمد و توزیع نامتوازن آن تلقی شده که عملاً فاصله طبقاتی بیشتر را نشان می‌دهد.

بر این اساس ضریب جینی سال‌های ۸۹ تا ۹۴ نشان می‌دهد، در سه سال اخیر این ضریب در حال افزایش بوده و از ۰/۳۷ تا ۹۲ به ۰/۳۹ در سال ۹۴ رسیده است. طبق این آمار به غیر از دهک اول و دوم بقیه دهک‌ها روند طبیعی و بدون تغییر را در این سال‌ها تجربه کرده‌اند. بیشترین تغییر مربوط به دهک دهم می‌شود که حاکی از افزایش شکاف و فاصله نابرابری توزیع در آمد و ثروت است.

به گزارش فارس، سهم ۱۰ درصد ثروتمندترین به ۱۰ درصد فقیرترین جمعیت از سال ۹۲ تا ۹۴ تسیر صعودی به منزله افزایش شکاف مشاهده می‌شود.

کارشناسان معتقدند این شاخص به دلیل عدم توانایی توضیح نحوه توزیع در آمد در دهک‌های مختلف در آمدی و مشکلاتی از این دست، محاسباتی است. به‌طور متداول تمام داده‌های صادرات به صورت Fob یا همان

بدون احتساب هزینه‌های حمل و نقل و بیمه ارائه می‌شود و تمام داده‌های واردات که حاصل آن تعطیلی طیف وسیعی از واحدهای تولیدی و به تبع آن افزایش بیکاری و تقاضای بیشتر برای اشتغال است و اکنون در آستانه انتخابات ریاست جمهوری جزو اولویت‌های کاندیداها قرار دارد.

همچنین شاخص‌های رشد اقتصادی نشان می‌دهد، مسکن نیز اوضاع خوبی نداشته و دولت نتوانسته پاسخ مناسبی به تقاضای این بخش بدهد، علاوه بر این طی سه سال اخیر سرمایه ناخالص تشکیل نشده و عملاً شاهد اوضاع نامطلوب سرمایه‌گذاری و تولید و ایجاد رفاه نسبی هستیم.

نهادهای امنیتی، هر چه سریع‌تر بتوانیم فراریسان مالیاتی را شناسایی کنیم، گفتنی است پیش از این مسعود نیلی مدعی شده

سود کسب می‌کنند.

بازی آماری با قاچاق در آستانه انتخابات

حجم قاچاق با روش بین‌المللی اندازه‌گیری ۲۳میلیارد دلار است

گزارش حجم قاچاق به‌طور دقیق در سال ۹۲ حدود ۲۴میلیارد دلار بوده است که دولت یازدهم ۲۵ میلیارد دلار اعلام کرد، در سال ۹۳ حدود ۲۸میلیارد دلار بود که دولت در حدود ۱۹میلیارد دلار اعلام کرد و در سال ۹۳ بیش از ۲۸میلیارد دلار بود که دولت یازدهم ۱۹میلیارد دلار معرفی کرد و در سال ۹۴ حدود ۱۹میلیارد دلار بود که دولت یازدهم حدود ۱۵میلیارد دلار اعلام کرد و در سال ۹۵ بر حسب روش‌های جهانی حجم قاچاق حدود ۲۲میلیارد دلار بوده است که دولت روحانی حجم قاچاق را برای این سال ۱۰میلیارد دلار عنوان کرد که تقریباً فاصله ۱۰ تا ۱۲میلیاردی به محاسبات جهانی قاچاق کالا دارد.

کشور را از طریق گمرک به دست آورد و با گزارش گمرک‌های کشور‌های صادرکننده مقایسه کرد. به‌طور طبیعی میزانی که در گمرک مقصد ثبت نشده ولی در کشور مبدأ ثبت شده قاچاق ورودی از میدادی رسمی محسوب می‌شود.این روش ضمن سهولت، کم‌خرج‌ترین راه‌ممکن برای اندازه‌گیری قاچاق است که در تمام دنیا نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. با استفاده از روش «صد میادلات کالا» گمرک‌های صادرکننده و واردکننده» در ۹ ماهه منتهی به اذر ۹۵، رقمی معادل ۲۱میلیارد دلار کالای قاچاق وارد کشور شده‌است.
اختلاف فاحش آمار‌های قاچاق دولت یازدهم با روش‌های بین‌المللی
با استفاده از شیوه گزارش‌گیری بین‌المللی

در این روش ابتدا باید میزان واردات رسمی